

Arrest

nr. 335 004 van 28 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DEBELS
Liebaardstraat 120
8792 DESSELGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 13 juni 2025 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 juli 2025 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 september 2025.

Gelet op de beschikking van 22 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. DEBELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“Er werd aan de verzoekende partij de vraag gesteld of zij een synthesememorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een

synthesememorie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesememorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...) toe gehouden zijn synthesememorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesememorie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 5 september 2025 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. In dit schrijven erkent de raadsman van de verzoekende partij dat hij op 25 juli 2025 een bericht van de Raad met twee bijlagen, – zijnde de nota met opmerkingen van de verwerende partij en de vraag uitgaande van de griffie om kenbaar te maken of een synthesememorie zou worden ingediend – via JBOX, heeft ontvangen. Hij zet uiteen dat in het bericht van de Raad, waarbij de twee bijlagen zijn gevoegd, wordt verwezen naar “een *procedurestuk*” en stelt dat hij daarom slechts één bijlage – deze met de nota met opmerkingen van de verwerende partij – heeft geopend. Hij betoogt dat de verwijzing naar “een *procedurestuk*”, terwijl hem, met eenzelfde zending, twee *procedurestukken* werden overgemaakt voor verwarring heeft gezorgd. Ter terechtzitting geeft de raadsvrouw die voor de verzoekende partij verschijnt bijkomend aan dat de dominus litis op het ogenblik van de ontvangst van voormeld JBOX-bericht met vakantie was, wat mede kan verklaren dat de tweede bijlage over het hoofd werd gezien.

Met haar uiteenzetting in het verzoek tot horen en ter terechtzitting, die slechts lijkt te wijzen op een nalatigheid van harentwege, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij binnen een termijn van acht dagen heeft geantwoord op de vraag of zij een synthesememorie wenste neer te leggen en toont zij evenmin aan dat er sprake was van enige vorm van overmacht. Overmacht kan immers enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien, noch vermeden (cf. RvS 11 mei 2006, nr. 158.609). Het feit dat de raadsman van de verzoekende partij naliét kennis te nemen van de inhoud van een brief van de griffie die hem nochtans werd overgemaakt laat niet toe te besluiten tot het bestaan van een overmachtssituatie. Het gegeven dat in het bericht van de griffie wordt verwezen naar “een *procedurestuk*” impliceert niet dat hij niet kon vaststellen dat er twee bijlagen, met een verschillende benaming, werden gevoegd of dat hij geen kennis kon nemen van de inhoud van één van de bijlagen. Van de verzoekende partij mag ook redelijkerwijs worden verwacht dat zij, wanneer zij een bericht van de griffie krijgt, nagaat of zij kennis heeft genomen van alle informatie en geen bijlagen over het hoofd heeft gezien.

Er kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 1 september 2025 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vijfen-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK